

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1063. Usque Ad Annum 1100

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1761

VD18 90117964

§. 63. S. Joannes Episcopus Teruanensis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66363](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66363)

Sæculum XI.
A.C. 1099. dem anathematis vinculo innodati, qui Laicis pro acceptis Dignitatibus Ecclesiasticis homagium dicerent, *quis enim, inquit Papa, præ horrore non contremiscat, cum videt Sacerdotis, in suprema Dignitate constituti, manus, quibus Creatorem creat, eumque Patri pro Salute totius Mundi offert, ad eam infamiam deprimi, ut manibus nunquam non turpissimarum rerum contactu, rapinis, & crude humano, inquinatis subjiciantur?* Exclamarunt omnes: *Amen! Amen!* atque ita Concilium solutum est.

§. LXIII.

S. Joannes Episcopus Teruanensis.

vit. c. 1. 2. In eodem Concilio Romano Electio Jo-
ap Boll. 27. annis, Archidiaconi Attrebatensis, ad
Jan. to. 2. Episcopatum Teruanensem confirmata.
p. 796. Joannes, Wastenæ oppido inter Iperam
& Insulam posito natus, Lamberto Ul-
trajectensi, & Ivoni, postmodum Episco-
po Carnotensi, erudiendus traditus est.
Tum Canonicus Sæcularis ad S. Petrum
Insulæ, & exinde Canonicus Regularis in
Monte S. Eligii prope Attrebatum fuit;
unde eum Episcopus Lambertus evoca-
tum sibi in munere Episcopali operam
jungere jussit, atque Archidiaconum
suum creavit, cum duobus aliis, qui et-
iam ambo ad fastigium Episcopale, nem-
pe

pe Clarembaldus Silvanecti, & Robertus post Lambertum Attrebatum, pervenerunt. Joannes ægerrime munus Archidiaconi subiit, quo suscepto non modo, quæ Antecessorum ejus culpa fuerat, Clericos novis exactionibus non vexavit, sed etiam impositas sustulit.

Ex quo Drogo Episcopus Ternuanensis anno millesimo septuagesimo nono e vivis abierat, Ecclesiam illam foris Comes Flandriæ aliique Principes vexaverant, intus vero corruptissimi hominum mores afflixerant. Hubertus Drogonis

Successor, Hæresis convictus, & nihilominus data pecunia Episcopus ordinatus, cum ab inimicis suis gravi vulnere fuisset affectus, ad S. Bertini Cænobium se recipiens monachum induit. Lambertus

postmodum, cui favebat Comes Flandriæ, Episcopatum vi adhibita inyasit, Ecclesiæ portas effregit, Clericos cum ipso communicare recusantes in fugam egit. Sed postquam illam Sedem annis duobus occupasset, lingua ei exsecatur, dexteræ manus digiti amputantur, ejicitur, eique Gerardus subrogatur, quem Clerici elegerant, & populus expetierat. Quia vero ad obtinendum Regis consensum magnam pecuniæ vim dedit, exhaustis facultatibus, Præbendas venundedit, Bona Ecclesiæ alienavit, nec tamen pau-

H h h 4 perta-

Sæculum XI.
A. C. 1099.

c. 3.

Greg. VII.
lib. VII. ep.
61.

Greg. ep.
XXXIV.

Greg. ep. 30.
IX. ep. 1.

Sæculum XI. A. C 1099 pertatem abigere potuit. Gerardus, anno Episcopatus sui decimo quinto, coram Urbano Papa Simoniam accusatus, cum se purgare nequiret, relicta Ecclesia sua, ad montem S. Eligii se contulit, ubi reliquos vitæ dies in pace consumpsit.

Tunc vero Ecclesiæ Teruanensis Res multo magis perturbatæ sunt. Nam Archidiaconi quidem cum Clericis Cathedralibus Archambaldum S. Audomari Canonicum elegerunt; quia vero is fortius resistebat, quam eum eligentes expetebant, facile irrita effecta est illa electio. Tum elegerunt Aubertum, Canonicum Ambianensem, brevi abhinc tempore etiam Ecclesiæ Teruanensis Canonicum, sed contra Canones, qui Clericum in duabus Ecclesiis Titulum habere vetant. Hinc Abbates, amore Disciplina Ecclesiasticæ ducti, Joannem Archidiaconum Attrebatensem, cujus merita omnibus erant perspecta, Episcopum cooptarunt, Laicis lubenti animo consentientibus. Reclamantibus autem Clericis Cathedralibus & priorem electionem defendere conantibus, qui Joanni favebant ad Papam appellarunt, tempore Concilii Romani, in quo electio Auberti nulla est declarata, Joannis vero, viri exploratæ virtutis, confirmata.

Time-

Timebant autem Joannis amici, ne ^{Sæculum XI.} fugeret; idcirco, ipso inscio, nuncios ^{A.C. 1099.} Romam miserant, & Papa in literis, quibus ejus electionem confirmabat, districte præcipiebat, ne oneri se subtraheret. Redditæ sunt ei Papales literæ nihil minus quam Episcopatum cogitanti; quæ res virum usque adeo afflixit, ut mortis desiderium subiret; nam maxima obstacula in Regimine hujus Ecclesiæ tam spiritali quam temporali prospiciebat. Tandem vicit obedientiæ virtus, atque quarta Junii anno millesimo nonagesimo nono Presbyteratu initiatus, & decima septima Julii deinde Remis a Manasse Archiepiscopo Episcopus consecratus, vigesima quarta ejusdem mensis Teruanæ in Sede sua solemniter collocatus est, quam postmodum annis plusquam triginta tenuit.

Joannes uno mense, antequam ordinaretur, cuidam Concilio interfuerat, ad S. Audemarum habito, rogante Roberto juniore, Comite Flandriæ, & ejus Proceribus; idque ita accipiendum est, quod Comes priusquam ad Bellum Sacrum proficisceretur, domi hæc mandata dederit. Huic Concilio præfuit Manasses Archiepiscopus Remensis, quatuor Episcopis ex numero Suffraganeorum presentibus, Balderico Noviomensis, Lambert

H h h 5 berto

Sæculum XI. berto Attrebatensi, Manasse Cameracensi
A.C. 1099. & Joanne Teruanensi. Coram immensa
 Clericorum populique multitudine ite-
 rum promulgati sunt quinque Articuli,
 de Treuga Sacra, jam antehac in quo-
 dam Concilio Sueffionensi ab Archiepi-
 scopo Renaldo, præsentibus omnibus ejus
 Suffraganeis, celebrato constituti. In
 illis Articulis, addita poena excommuni-
 cationis, ea confirmantur, quæ in diver-
 sis Conciliis ab annis sexaginta de secu-
 ritate locorum & Personarum Deo Sacra-
 rum, & de induciis certis diebus servan-
 dis, decreta fuerant.

§. LXIV.

Cisterciensium Origo.

Præter hæc omnia in Concilio Romano
 Urbanus Papa, Monachorum Molismen-
 sium precibus permotus, Abbatem
 suum Robertum, qui discesserat, eis red-
 didit; quæ res digna est, ut ab ovo re-
 feratur. Monasterium Molismense in
 Burgundia, Diœcesis Lingonensis, anno
 milleesimo septuagesimo quinto exeunte,
 fundatum, primum Abbatem habuit Ro-
 bertum, spectatissimæ in vita monastica
 & Regimine animarum virtutis virum.
 Post annos ferme viginti, non nulli mo-
 nachorum ejus pensantes, monasterii
 con-

vit. S. Rob.
ap. Boll. 29.
April. to. 11.
p. 663. Exor.
Magn. Ci-
sterc. c. 10.